

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลกุฎี

ที่ อย ๗๔๐๐๑/๖๖

วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง การเผยแพร่เอกสารเพื่อส่งเสริมพัฒนาความรู้ให้แก่บุคลากร ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกุฎี

ตามพระราชบัญญัติฯ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๑๑ กำหนดให้ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและเหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดเป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน นั้น

ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ จึงได้ดำเนินการจัดองค์ความรู้ในองค์กร โดยการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในส่วนราชการต่างๆ หรือความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคล หรือความรู้จากแหล่งความรู้อื่นๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองรวมทั้งปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับเอกสารเผยแพร่เพื่อส่งเสริมพัฒนาความรู้ให้แก่บุคลากร ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จำนวน ๕ เรื่องดังนี้

๑. บทความเรื่อง “ขอสินเชื่อสู้โควิดหนอยครับ”
๒. บทความเรื่อง “ขอตรวจสอบคู่สมรสของลูกหนี้”
๓. บทความเรื่อง “มีสิทธิขอแต่ไม่ควรได้”
๔. บทความเรื่อง “เงินบริจาคอยู่ไหน”
๕. บทความเรื่อง “มีจรรยาบรรณหรือเปล่า”

ปรากฏตามเอกสารแนบท้าย และได้ลงเผยแพร่ในเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุฎี
<http://www.kudee.go.th/> อีกช่องทางหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และเห็นควรแจ้งวีณาให้พนักส่วนตำบล พนักงานจ้างทุกคนทราบ

(นายราษฎร์ สุขเกษม)

นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

เห็นชอบ/ดำเนินการตามเสนอ

ลงชื่อ.....

(นางสาวจุไร กุฎีรัตน์)

หัวหน้าสำนักปลัด

เห็นชอบ/ดำเนินการตามเสนอ

ลงชื่อ.....

(นางสาวพรพนา บาลทิพย์)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลกุฎี

เห็นชอบ/ดำเนินการตามเสนอ

ลงชื่อ.....

(นายชัยนะ บัวอ่อน)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกุฎี

ขอสินเชื่อสู้โควิดหนอยครับ

การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อการทำมาหากินของประชาชนจำนวนมาก ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งมีโครงการสินเชื่อต้นทุนต่ำ Soft Loan รปท. เพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) นายผิดหวัง ซึ่งเป็นลูกค้าเก่าของธนาคาร จึงยื่นคำขอสินเชื่อกับธนาคารตามโครงการดังกล่าว แต่ปรากฏว่า ธนาคารได้แจ้งผลการปฏิเสธคำขอสินเชื่อให้ นายผิดหวังทราบ พร้อมแจ้งเหตุผลที่ไม่สามารถให้การสนับสนุนสินเชื่อได้ นายผิดหวังจึงมีหนังสือถึงธนาคาร ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ คือ ๑) ที่มาของผู้กู้ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ที่ขอสินเชื่อ ๒) คำขอสินเชื่อ ๓) เอกสารประกอบการพิจารณา ๔)นโยบาย Soft Loan รปท. ธนาคารแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารภายในของธนาคาร ซึ่งไม่เปิดเผยแก่บุคคลภายนอก โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ ไม่มีอยู่ในความครอบครอง นายผิดหวังจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ธนาคารได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือแจ้งเหตุผลการปฏิเสธคำขอสินเชื่อ แต่ยังไม่เปิดเผยบันทึกภายในฉบับลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๓ เมื่อการพิจารณาสินเชื่อเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยบันทึกภายในฉบับดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบในขั้นนี้จึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการใด ๆ ของหน่วยงาน แต่ให้ภาคีดูข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่น คือ ชื่อและนามสกุลของผู้จัดทำบันทึกภายในและผู้ประสานงาน ซึ่งอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง จึงไม่ใช่การปฏิเสธการเปิดเผย ไม่อยู่ในอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณา นิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เขื่อว่าหน่วยงานไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เพื่อให้ตรวจสอบได้ ด้านข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานและไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๗ ๔๐๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๔๙/๒๕๖๔) นายวรรธนพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอตรวจสอบคู่สมรสของลูกหนี้

เรื่องที่สืบของแต่ละคน ไม่ใช่จะมีปัญหาแค่ตัวลูกหนี้ แต่จะมีวิถีทางไปถึงบุคคลในครอบครัวด้วย เห็นอนอย่างเรื่องนี้ อยู่ดี ๆ หน่วยความก็จะมาขอตรวจสอบสถานะการสมรสของลูกหนี้เพื่อจะนำไปตรวจสอบทรัพย์สินของคู่สมรสของลูกหนี้ จะขอได้แค่ไหนมาติดตามกันครับ

นายอำนาจ เป็นหน่วยความ รับมอบอำนาจจากนายเงิน เจ้าหนี้ของนาย A นาย B นาย C นาย D และนาย E ลูกหนี้ตามสัญญาข้อขาย ได้มีหนังสือถึงอำนาจ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทะเบียนสมรสของลูกหนี้ทั้ง ๕ ราย เพื่อนำไปฟ้องร้องดำเนินคดีทางแพ่ง กรณีผิดสัญญาข้อขาย อำเภอแจ้งปฎิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า นายอำนาจไม่ใช่บุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลทะเบียนประวัติ ผู้ที่จะมีอำนาจขอคัดต้องเป็นบุคคลที่มีหน้าที่แจ้งการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราชภูมิ พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือเป็นทายาทเจ้าของประวัติ หรือผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าของประวัติ หรือส่วนราชการขอคัดตามมาตรา ๑๕ ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ห้ามมิให้เปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นายอำนาจจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ทะเบียนสมรสของบุคคลทั้ง ๕ ราย เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมของตนต่อผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นไม่ได้ ตามมาตรา ๒๔ เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า บุคคลทั้ง ๕ ราย ได้ให้ความยินยอม หน่วยงานของรัฐจึงไม่สามารถเปิดเผยได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงเหตุผลที่มีน้ำหนักเพียงพอว่า การได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจำเป็นต่อการคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์อย่างไร การเปิดเผยจะเป็นการruklaاستิทีส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การที่อำนาจปฏิเสธการเปิดเผย จึงชอบแล้ว

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๓/๒๕๖๔) นายวรรธนพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

มติที่ขอแต่ไม่ควรได้

กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นกฎหมายที่รับรองสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ แต่ในส่วนของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ก็มีการคุ้มครองเป็นพิเศษ แม้กฎหมายไม่มีข้อจำกัดในการขอข้อมูลข่าวสาร แต่ก็มีข้อจำกัดในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางอย่าง มาตรฐานนี้ครับ

นายช่องใจ เป็นประชาชนธรรมดาคนหนึ่ง อยากรู้ว่าข้าราชการของสำนักการคลังของหน่วยงาน A ได้รับเงินเดือนสุทธิกันคนละเท่าไหร่ จึงมีหนังสือถึงหน่วยงานขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานการจ่ายเงินเดือนของข้าราชการในหน่วยงาน A ประจำเดือนมกราคม ๒๕๖๓ หน่วยงานแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นายช่องใจจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารหลักฐานการจ่ายเงินเดือนของข้าราชการในหน่วยงาน A ประจำเดือนมกราคม ๒๕๖๓ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลอันจะทำให้ทราบถึงสถานะทางการเงินของบุคคลอื่น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อบุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอม เป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลมีได้ ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีได้แสดงเหตุผลว่าการได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจำเป็นต่อการปกป้องคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์อย่างไร การเปิดเผยจึงเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธการเปิดเผยของหน่วยงาน จึงชอบแล้ว

เรื่องนี้เป็นการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นครับ จึงต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๗/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

เงินบริจาคอัญญ៉าทេន

ข้าราชการเกี่ยวกับการขอบริจาคเงินในรูปแบบต่าง ๆ มีการพูดถึงมากมายในโลกโซเชียล ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของบุคคลที่มีความต้องร้อนก็ขอรับบริจาคเป็นการส่วนตัว แต่ด้านน่วยงานของรัฐเข้าไปบุกเกี่ยวกับการบริจาคเราจะตรวจสอบได้แค่ไหน ไปดูกันครับ

เรื่องนี้ อำเภอ A เห็นว่า อำเภอเมืองพะเพือร์คีพิทักษ์ชน ซึ่งเป็นพระพุทธธรรมรูปสมัยทวาราวดี เป็นพระคู่บ้านคู่เมือง จึงได้ปรึกษา กับประธานสภาอันวัฒนธรรมอำเภอและประธานหมกนักผู้ใหญ่บ้านของอำเภอ เห็นควรจัดให้มีพระพุทธศรีพิทักษ์ชนองค์จำลอง ประดิษฐานไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ A เพื่อให้ชาวบ้านได้บูชากราบไหว้ อำเภอ A ซึ่งมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานพิธีเททองหล่อพระพุทธศรีพิทักษ์ชน (จำลอง) โดยมีตัวแทนจากหลายภาคส่วน ทั้งหมกนักผู้ใหญ่บ้าน พ่อค้า และประชาชน ในงานมีการจัดทำเครื่องยุทธ์ระลึกและแผ่นทองมอบให้แก่ผู้มีจิตศรัทธาร่วมสร้างองค์พระ นายนายสังสัย เห็นว่าอย่างเงินบริจาคน่าจะมีจำนวนมาก ก็เลยมีหนังสือถึงอำเภอ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการสร้างองค์พระ ๙ รายการ คือ ๑) ในเสริจรับเงินจากหมกนัก ๑๐ ตำบล ที่มอบเงินให้คณะกรรมการจัดงานฯ ๒) ในเสริจรับเงินจากบุคคลที่จ่ายเงินค่าจองหรือยุทธ์ระลึก ๓) รายชื่อบุคคลที่จ่ายเงินค่าจองหรือยุทธ์ระลึก ๔) ในเสริจค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการจัดงาน และรายรับในการเข้าบูชาแผ่นทอง ๕) ในเสริจในการซื้อของใช้ในงาน ๖) ในเสริจค่าแบบพิมพ์องค์พระ ๗) ในเสริจการจ่ายเงินค่าหล่อหรือยุทธ์ระลึก ค่าแฝงทอง ๘) ในเสริจค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าบ้ายศรี ค่าพระมหาณ์ เครื่องไทยธรรม ๙) ในเสริจค่าหล่อหุนเขี้ยว หน่วยงานแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า การจัดงานดังกล่าวเป็นในรูปคณะกรรมการ ไม่ได้ดำเนินงานโดยหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการฯ เป็นตัวแทนจากหลายภาคส่วนมีได้เป็นหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งนายสังสัยมีได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียในการจัดงาน นายสังสัยจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๙ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการจัดสร้างพระพุทธศรีพิทักษ์ชน (จำลอง) ตามคำสั่งของอำเภอ A เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานฯ เมื่อข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของอำเภอ A จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อข้อมูลข่าวสารทั้ง ๙ รายการ ไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของอำเภอ จึงวินิจฉัยให้อำเภอ A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๙ รายการ แก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๕๐๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๓๔/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรัฐข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

มีจารยาระบรมหรือเปล่า

เรื่องนี้เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลไม่ได้เลื่อนเงินเดือนทั้ง ๆ ที่ผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ดี เลยมีการร้องเรียนขอตรวจสอบจารยาระบรมผู้บังคับบัญชา แต่ปรากฏว่าหน่วยงานสรุปว่าไม่ผิดจารยาระบรม เจ้าหน้าที่ผู้นี้เคยขอรายละเอียดและเหตุผลในการดำเนินการทางจารยาระบรมดังกล่าว

แพทย์หญิง A ของโรงพยาบาลแห่งหนึ่งที่ร้องเรียนต่อมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นต้นสังกัดของโรงพยาบาล ขอให้ตรวจสอบจารยาระบรมของนายแพทย์ B ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาว่า ใช้คุณพินิจไม่เลื่อนเงินเดือนให้แพทย์หญิง A ทั้งที่ผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ดี มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการจารยาระบรมและวินัย ตรวจสอบเรื่องดังกล่าว ผลการสอบสวนปรากฏว่า การกระทำของนายแพทย์ B ไม่เป็นการผิดจารยาระบรม แพทย์หญิง A จึงมีหนังสือถึงมหาวิทยาลัย ขอรายละเอียดและเหตุผลประกอบข้อสรุปการดำเนินการทางจารยาระบรมดังกล่าว หน่วยงานแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า รายงานการสอบข้อเท็จจริงทางจารยาระบรมเป็นข้อมูลข่าวสารในการทำความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน จึงไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แพทย์หญิง A จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ปรากฏตามรายงานการสอบจารยาระบรมและวินัย จำนวน ๘ แผ่น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในฐานะเป็นผู้ถูกประเมิน จึงสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อประกอบสิทธิของตน การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของมหาวิทยาลัย จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๑๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๓๙/๒๕๖๔) นายวารธนพวงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรัฐธรรมูดข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”